

הטאות ואשם ח"י. עמא שאכל חלב נותר מן המוקדשין
 ביו"ט, ר"מ אומר הם היו שבת והולילו בפ"י חייב
 עבד המשהי וק' הרי בתוס' שם ד"ה ואשם הק'י
 אמאי חייב מעילה הא נותר לא שום מידה ובפסחים
 פ"ג אמרינן האוכל חמץ של הקדש צמוד לא מעל,
 ותרלו לחלק בין קדושת ממון לקדושת הגוף,
 דבקדוש"ג מעל אף לאסור בהנאה והסבירו המפ"י
 (ע"י בהגהות ח"ס כריתות) משום דעלה לא ירד
 כמ"ש רש"י בפרייתו כג. ד"ה בנפשה, והנה תוס'
 ריש מעילה נסתפקו ח"י בבי פסולין חס' עלה ירד
 וא"כ איך קאמר ר"מ חס' היו שבת והולילו בפ"י חייב,
 הא ע"י הולאה נתוסף עוד פסול יולא לפסול נותר
 דלמורים היו ק"ק ונפסלים חוץ לעזרה, ובבי פסולין
 אמרינן חס' עלה ירד, ח"כ ע"י שמוסיף ר"מ חייב
 שבת ממעט אשם מעילות, ע"כ דבריו הקדושים (***)
 והנה יותר ק' לי והיינו גם על הת"ק איך חייב
 אשם מעילה כקו' התוס' ועב"ל לתרן משום שאי
 עלה לא ירד וק' דהנה המשל"מ פ"א מתומ"ס כי
 דבשבת לא אמרינן הא דאס' עלו לא ירדו וע"כ אין
 שום חילוק בין שבת ליו"ט משום דלא נתנה שבת
 לדחות רק בכשה, אבל לא חס' יש בו פסול ח"כ
 ביו"ט גמי דיש בו איסור הכערה ואפי' לפי שיטת
 הריב"א בתוס' דאי אמרינן הכערה ללא יולא אז
 ביו"ט אין שום איסור וא"כ ביו"ט חס' עלה לא ירד
 משום דהקדשת קרבן לא היו רק הכערה ולא
 כירושלמי ע"י שאנת חר"י דהק' חס' הכערה מותר ביו"ט
 אבל ביו"ט איסור הכערה ח"כ ממילא חס' עלה ירד
 וממיל"ל לא שום מידה חס' כן אמאי חייב חס'
 מעילות חפ"י לת"ק וכ"ש לר"מ, וא"ת משום דרואי
 למחר היינו חס' עלה לא ירד אשכ' שפיר מחייב אשם
 משום דה"י מחדש הקדש, ז"ל דהא בפסחים כ"ט. ע"כ
 מוקי ר"א בפלוגתא ריה"ג ורבנן אבל לר"ש חפ"י
 שסובר חמץ אחר הפסח מותר בהנאה ג"כ לא מעל
 ח"כ ה"ג אמאי מעל דהא לא שום מידה משום דאי
 עלה ירד, וכבר ת"י על קו' הגה"ק ה"ל משום
 דעכ"פ

דחיי לקמן (י"א). דאין לה טע"כ היינו לענין הכוונה
 ובקדש ובע"ל לאלתר כדמוקי לה בדף יב. אבל ב"א
 בע"ל לאלתר י"ל טע"כ, וא"כ גם הם יצאו ל"ס
 הרביעי דוקא כדי שיצאים לבי"ה, וכל הלו נכללים בכל
 בתולה, ואי היו חיי הכתולה בה"ה הידועה הו"ל
 דוקא אותה שהוא בתול' וקרא' בתולה, ומיבב ג"כ
 קוש"י התוס' ד"ה נשאת דאי היו חיי נשאת חס'
 הכתולה היו מוכרה למקט' בה"ה ושוב היו משמע
 דדוקא בתולה מסוג הא' שנקראת ג"כ בתולה וכן
 הוררה לחנות בתולה נשאת. (י)

ואפ"ר שגם רש"י בד"ה ב"ג ליום הרביעי שכי
 תקנת חכמים היא שתנשא ברביעי, ראה
 ליישב כי קו' אלו דהנה בגמ' קאמר דהטעם היא
 גם משום שקדו ח' על תקנות בנות"י שיהא טורח
 בסעודה ג' ימים, ולפי טעם זה יכול להנשא גם בדי'
 ולא"ד ברביעי, אבל חס' הטעם הוא משום טע"כ אז
 נשאת דוקא ברביעי, ח"ש רש"י תקני"ח היא שתנשא
 ברביעי (דוקא) כדמפרי' טעמא (במשנ' ענמה) דהיינו
 משום טע"כ, וא"כ לריך למיתי דוקא בתולה נשאת
 כי אליה הו"ל דוקא שהיא בתולה ושמה בתולה,
 ובאמת לענין טע"כ אין נימ' ודו"ק ויש להאריך
 ואכ"מ. —

חיים עזריאל שטערן
 מפרעסבורג יע"א

סימן כ"ח

דוגא סערהדהעלי י"א.

בירחון אהל מועד שיה' ב' ס"י ק' הציא קו'
 נפלאה בשם הגה"ק מרן מאיר יחיאל
 הלוי זללה"ה מאסערהאולע, בהא דאמרינן בכריתות
 יג. (במשנה) יש אוכל אכילה אחת וחייב עלי' די

(*) **לא** ידענא למה מוכרח למקט' בדי', הא יכול לשנות נשאת חס' בתולה דעיקר קושית התוס' הוא
 שיטתה התנא כלשון הקרא' כי יקה אשם חס' וכאשר שנה רבי בפי' ב. דקידושין האיש
 מקדש ודו"ק. המבקר :

(**) **דולא** דמסתפינא הייתי אומר דלפי הגירסא במס' כריתות ובמשניות שם וביצמות ל"ד ע"א ר"מ
 אומר חס' היו שבת ולא גרסינן "אף" י"ל דר"מ לא ס"ל כלל החיוב אשם כקוש"י התוס' לאמת
 נותר לא שום מידה והיו כאוכל חמץ של הקדש ואמר דאס' תרנה למנול' ה' קרבנות באכילה אחת משכחת
 חס' היו שבת והולילו. המבקר :